

BISERICA și ȘCOLA.

Foiă bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 10 cor. — pe 1/2 an 5 cor.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 6 cor.; până la 200 cuvinte
8 cor.; și mai sus 10 cor. v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacția
„BISERICA și ȘCOLA.”

Far banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD

492 și 493
1901.

Venerabilul Consistor din Oradea-Mare transpunând cu hârtiele sale din 20 Ianuarie 1901 Nr. 76 și 77 socoțile fundațiunei „Zsigaiane” din Oradea-Mare de pe anii școlari 1896/97 și 1897/98 dimpreună cu reflexiunile senatului fundațiunei, emanate din ședința sa ținută la 14/27 Octomvre 1900 Nr. 39, și socioata fundațiunei de pe anul școlastic 1898/99 pertractate în ședința sa ținută la 14/27 Decemvre 1900 Nr. 40. — Consistorul din Arad ca senat episcopesc după censurarea acestor socoți enunță următorul conclud:

Socoțile prezentate se statoresc în următoarele:

1. Socoata de pe anul 1896/97.

I. Cu venite de	6149 fl. 73 cr.
II. Erogate de	5847 „ 86 „
Remanență de casă:	301 fl. 87 cr. și
I. Cu active de	85024 fl. 39 cr.
II. Passive de	14023 „ 55 „
Remânând starea activă:	71000 „ 84 „

2. Socoata de pe anul 1897/98.

I. Cu venite de	6963 fl. 83 cr.
II. Erogate de	7411 „ 50 „
Supra erogat de	447 fl. 77 cr. și
I. Cu active de	84955 „ 62 „
II. Passive de	13309 „ 76 „
Remânând starea activă de	71645 fl. 86 cr.

3. Socoata de pe anul 1898/99

I. Cu venite de	6007 fl. 51 cr.
II. Erogate de	6416 „ 09 „
Supra erogat de	408 fl. 58 cr. și
I. Cu active de	84905 fl. 62 cr.
II. Passive de	13324 „ 88 „
Remânând starea activă de	71580 fl. 74 „

Pe lângă aceste statoriri având în vedere, că reflexiunile făcute de senatul fundațiunei referitor la rezoluțiunile Consistoriale de datul 17 Februarie (1 Martie) 1900 Nr. 2611/899 și cea de datul 28 Septemvre 1900 Nr. 1828 și 4110/900 sunt justificate de împrejurări, Consistorul aprobă socoțile de pe anii 1896/97 și 1897/98 asemenea se aprobă și socioata de pe anul 1898/99 fiind aceasta pe deplin ajustată cu documente valabile de percepțiuni și erogațiuni.

Pe temeiul acesta socoțile fundațiunei „Zsigaiane” din Oradea-Mare de pe anii 1896/97, 1897/98 și 1898/99 se provd cu clausula de aprobare și pe lângă susținerea cautelei îndatinată se dă absolutoriu Domnului Nicolae Zigre casier și administrator al averilor fundaționale.

Nainte de a se restitui socoțile la senatul fundațional și de a se avisa Dl Nicolae Zigre despre aceasta, se înaintează la Venerabilul Sinod eparchial acest conclud dimpreună cu socoțile aprobate pentru supracensurare, susținând publicarea acestui conclud în foaia oficioasă diecesană până după restituirea actelor dela Venerabilul Sinod eparchial.

Arad, din ședința consistorială a senatului episcopesc la 5/18 Aprilie 1901.

L. S. Vasilie Mangra, m. p.
vicar episcopesc.

Să cetim!

Școala noastră confesională, cu sfârșitul anului școlar expirat a produs în general rezultate multumitoare în privința sporului învățământului.

Am putut vedea, după rezultatele examenelor, că trudă își dau învățătorii noștri, luptând chiar cu multe neajunsuri, pentru a atâta progres. Cu toate acestea, multe sunt de făcut, multe se mai cer, ca să putem zice că în adevăr școala noastră își îndeplinește pe

deplin și în toate privințele misiunea, pentru apărarea și înălțarea vieții noastre naționale-religioase.

Dacă menținerea școlii noastre confesionale este o condiție necesară pentru viața sufletească a poporului nostru, nu este mai puțin adevărat, că îmbunătățirea ei, pentru a ține pas cu progresul, pentru a corăspunde cerințelor timpului ni-se impune. Căci în cas contrar, lumea merge înainte și instituțiile noastre de învățământ vor ajunge să aibă înfățișarea celor întârziati, peste cari se trece fără multă vorbă, ca peste vechituri devenite lipsite de vre-un folos. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât în contrarii școlii noastre, școlii noastre confesionale, există deja dispoziția de a ni-le sugruma...

Ocupându-ne în mai multe rânduri de școala noastră, nu am lipsit de a da învățături, de a îndemna și a da indicațiuni pentru chipul cum s'ar pute lucra și proceda mai cu folos, pentru păstrarea și înălțarea acestor forturi ale vieții noastre naționale.

Nu lipsim nici de data aceasta, să zăbovim puțin discutând o parte din această chestiune.

Instrucțiunea pe care au primit-o și cu care pleacă dascălii nostri pentru a-și îndeplini frumoasa misiune de luminători ai poporului, nefiind un capital intelectual de necesitate zilnică în exercițiul profesiei de educare și instruire a copiilor dela școlile populare, adese-ori sunt părăsite cu totul, uitate cu timpul, așa că dascălul nostru în curs de ani de zile rămâne redus la un stoc intelectual foarte infim, ajunge ca să nu știe mai mult decât ce propune elevilor săi.

Cu drept cuvânt, acest fel de dascăli vor ajunge întârziati pe drum, peste cari trecându-se fără multă vorbă, e expusă școala la desastrul cutropiei străinului.

Autoritățile noastre diecesane de mult s'au gândit la remediarea acestui neajuns; și rezultatul chibzuirilor sale sunt reuniunile și conferențele învățătorești. Pe cât sunt însă de minunate aceste instituțiuni, pe atât ar fi de dorit, ca între cei ce le alcătuiesc să se formeze o pleiadă de aleși, între cei chemați, o pleiadă din ce în ce mai mare; de dorit ar fi ca să vedem cât de mulți conferențieri, din an în an alții și alții, noi membri apărând cu lucrările lor în public.

La acest rezultat însă — și aci am ajuns la momentul de importanță — va duce nu punerea la colț a cărților din școală, nu retragerea în inconștient a cunoștințelor din școală, ci reinprospătarea lor, sporirea lor prin permanentă ocupațiune intelectuală, prin cetit.

Ori cât de bune vor fi legile, instituțiunile, dacă nu e cine să le aplice, cine să se supună lor, moarte rămân.

Una din condițiunile trăinicieii și progresului, va fi deci studiul, cetitul. Acesta trebuie să fie pânea caldă a dascălului nostru!

„Vorbiți, scrieți românește, pentru Dumnezeu!“ exclamă poetul din timpul renașterii României.

Luminătorilor poporului nostru le zicem: Cetiți, studiați!

Cuvânt la începutul anului școlar.

Iubiți Creștini!

Cea mai sfântă datorința a fiecărui părinte de familie este creșterea (educațiunea) copiilor săi în învățatură și în frica de Dzeu. Toate popoarele mai pricepute au înțeles de cu vreme folosul învățaturii, și s'au silit din răspuțeri, a o îmbrățișa cu toată căldura, cu toată dragostea, câștigându-și astfel în aceasta lume vază, cinste și omenie, dar' împlinind tot'odată și datorința, ce o au către Dzeu, care datorință se cuprinde în cuvintele Domnului nostru Iisus Cristos, cari cuvinte sună așa: „Fiți desăvirșiți precum și Tatăl vostru cel din ceriuri desăvirșit este“ Mat. V, 48. Zidiți fiind noi după chipul și asemănarea lui Dzeu, avem cu toții sfântă datorință, a ne apropia cât mai mult de ziditorul nostru, sau după zisa Mântuitorului a ne face desăvirșiți, la ceea ce noi nu mai prin creștere, prin învățatură adevărat creștinească putem să ajungem.

Cel mai potrivit mijloc de creștere sau de învățatură este fără îndoială școala. Școli în ziua de astăzi, fie laudat Dzeu, avem mai pe tot locul, mai în fie-care sătuț. Atâta însă nu e destul. Să cade ca școlile să le ținem în stare bună, ca ele să fie scut copilașilor nostri, nu numai contra frigului și a căldurei, dar' să fie și sănătoase, ca astfel micii copilași, în frageda etate, când au lipsă mai mare de aer bun și curat, să fie scutiți de tot felul de lucruri vătămătoare, prin cari li s'ar ruina sănătatea și li s'ar timpî mintea. Aceasta e o cerință de căpetenie, precum de căpetenie e și împrejurarea ca școala să o provedeți cu toate uneltele de lipsă. De unelte are lipsă și fie-care copilaș, căci altcum sporiu nu putem aștepta dela învățător, să fie acela ori cât de pricopsit. Să ne închipuim ce ispravă ar face un soldat fără arme în bătălie. Fără îndoială nici o ispravă n'ar face. De necăjit, de bună seamă ar necăji nu numai pe conducătorul său, ci și pe stăpânul cel ce l'a trimis în luptă. Și să nu cugetați că doară un copil, ajuns la vremea cercetării școlii, n'ar avea să lupte și el. De bună seamă are să poarte o luptă și încă nu ușoară; are să lupte contra neștiinței, pe care spre a o putea birui fără îndoială are lipsă pe lângă conducător, și de arme. Atari arme sunt cartea, peană și cerneală, apoi alte unelte, caietele de scris, tăblița și creonul de peatră. Toate aceste s'au ieftinit atât de tare în ziua de azi, încât fie-care om cât de sărac, le poate cumpăra, fără o simți nici cea mai mică greutate.

În școală învață copilul toate de câte are lipsă, spre a ajunge mai târziu mēdular folositor șie-și în

rëndul întâiu, apoi locuitorilor în mijlocul cărora trăește, și pe urmă țerii sale. Acolo învață el să cunoască pe Dzeu, și să-l preamărească pentru nenumăratele lui binefaceri revărsate peste oameni, învață deci a cunoaște cărarea pe care are să apuce, spre a ajunge fericit; tot acolo învață copilul a ști ce și cum să lucreze, ca lucrul lui să fie cât mai îmbelșugat răsplătit, învață a trăi în pace și bună înțelegere cu deapropapele său, învață a prețui roadele bunei înțelegeri, peste tot zis în școală copilul primește comora cea mai de mare preț. „Cine are carte, acela are și parte“ zice zicătoarea, apoi altă zicătoare sună așa: „E sărac acela, care n'are tată și mamă, dar' și mai sărac cel ce n'are învățătură.“

Pecătuește dar' pecat neiertat, pecat de moarte acel părinte, care nu-și trimite copiii la școală. Mulți părinți se îngrijesc să câștige averi mari, averi frumoase copiilor, ear' ca să-i facă oameni cu suflet bun oameni cucernici și cu frica lui Dzeu nici nu le trece prin minte. Atari oameni sunt aceia, despre cari pomenim, că pecătuesc păcate neiertate. Ar trebui că unii ca aceștia să-și dea bine seama, că vor da răspuns pentru fapta lor naintea lui Dzeu. „De ai feciori“ — zice s. scriptură — „învață-i și pleacă din pruncie grumazul lor“ Sir. VII, 29. — Dar' precum datorința are parintele a-și trimite copiii la școală, tocmai așa are și datorința de a băga bine de seamă că învață copii lor ori nu, căci tocmai așa pecătuesc și copiii, cari nu învață, ei perd vremea cu lucruri de nimic, cum spusei, că pecătuesc și acei părinți, cari nu-și trimit copiii la școală. Sau ca să fiu cât de bine înțeles zic, cumcă creșterea din școală cu cea de acasă trebuie să meargă mână în mână, una ajutorându-se și spriginindu-se pe cealaltă.

Ca să spriginească fie-care părinte de familie creșterea din școală a fiilor săi, se recre să fie cu băgare de seamă și să urmeze sfaturile următoare:

Este în firea copilului, ca el să-și însușească mai iute năravurile cele rele, decât aceea ce e bun și e folositor.

Aceste năravuri sau obiceiuri rele, copilul și le însușește așa, dacă el se amestecă printre astfel de copii, cari sunt cunoscuți ca desmerdați, răi și cu năravuri josnice. De atari întruniri ori conveniri, cum să le numesc, să-i ferim pe copiii noștri, dacă voim, ca cu timpul să nu devină și ei răi, și să nu ne căim și noi. Și dacă totuși s'a încuibat în firea pruncuților răul obiceiului de a vorbi vorbe necuviincioase, ori a blăstema (sudu) atunci să nu crufăm nici nu mijloc, fie acela chiar și aspru, spre a stîrpi cu desăvîrșire din ei atari năravuri.

Neasemănat de mult ajută la creșterea bună a copiilor și purtarea cucernică și creștinească a părintelui de familie. Copilul are acea însușire, că urmărește cu băgare de seamă tot ce se petrece în casa părinților săi. Dacă părinții nu se slobod (dimit) la vorbe slabe, la vorbe necuviincioase (triviale) atunci nici copilul nu o va face aceasta și din potrivă. Da-

că părinți vor avea obiceiul creștinesc de a se ruga lui Dzeu dimineața și seara, nainte și după mâncare, de bună seamă acest frumos obicei se va înrădăcina și în sufletul copilului și din contră. Ear' cumcă datorința are fiecare părinte a se purta creștinește și a nu-și face gura sa mędular necinstit, nu încape nici cea mai mică îndoielă, precum nu încape îndoielă nici despre aceea cumcă acel părinte, care dă pildă rea de urmat copilului său, de bună seamă va fi tras înaintea judecării D-neești. Să pomenim în totdeauna cu cea mai mare cinste și evlavie înaintea copiilor noștri numele lui Dzeu, ca astfel ei să se dedea a-și implini datorința lor către ziditorul tuturor, încă de micuți, să-l învățăm, să-i spunem că numai așa vor fi ferciți și norocoși, de cumva se vor ruga în totdeauna cu mintea pironită la Dzeu. Făcënd astfel, din copiii noștri se vor alege oameni buni, oameni cinstiți și cu vază, iubitori de biserică și grăitori de adevăr.

Incăt am băga de seamă, cumcă copiii noștri și-ar fi însușit acele obiceiuri vrednice de toata urgia și pedeapsa, obiceiuri adeca de a-și face ris de oameni nenorociți, de orbi, schiopi, bolnavi și de alți oameni vrednici de milă și ajutor, apoi noi să nu (intrelăsăm) lăsăm a trece nici macar o clipă de ceas fără a-i dojeni și chiar, dacă lipsa cere, a-i și pedepsi, pentru astfel de păcate. Când zic aceasta vă fac băgători de seamă la aplicarea pedepsei precum și la împrejurarea, cumca niciodată copilul nevinovat nu trebuie pedepsit. Trebuie însă stîrpit din el dorul de a se face stăpân peste părinții săi, dacă vedem că s'a născut în el acel dor, și nu trebuie suferit, de ni-ar fi drag chiar ca lumina ochilor, să se îndatineze a minți.

Mincuna ar cugeta mulți, că nu e așa mare pecat. Se înșală însă unii ca aceștia, căci minciuna e mama tuturor răutăților, mama fărădelegilor și a păcatelor. Feriți-vă dar' de a suferi ca copiii voștri să-și însușească acest pecat. Creșteți-vă copiii voștri în năravuri bune și frumoase, ca la bătrânețele voastre să fie ei spre bucurie, se fie ei razim și scut bătrânețelor voastre. Câți părinți nu s'au căit la bătrânețe, pentru-că nu și-au știut învăța pe copiii lor, și câți copii nu și-au blăstămat părinții, pentru că nu i-au crescut în frica lui Dzeu, pentru că nu i-au pedepsit, când au văzut cumcă fac lucruri netrebnice.

Nu trebuie iubit copilul cu nepricepere, adecă nu trebuie lăsat să umble de capul său și să facă aceea numai ce vrea el. O istorioară din S. Scriptură ne va arăta că iubirea cu nepricepere se răsbună aspru asupra părinților. Noe patriarchul avea trei feciori. Diatre acești feciori singur Ham și-a bătut joc de tatăl său, când acela, necunoscënd puterea vinului, s'a îmbătat. Și de ce? S. Scriptura nu ni-o spune. O pricepem însă noi; pentru că Ham era iubit de tatăl său cu nepricepere, era crescut în desmerdare, era să umble de capul lui.

Mai vine să amintesc încă o împrejurare, pe

care se cuvine să nu o trec cu vederea dintru început. E vorbă de învățator. Părintele e dator a se purta față de învățator cu desclinită cinste, și a nu-l vătăma nici în ființa de față a aceluia, nici într-alt loc cu nici un singur cuvânt. Deschilinit în fața copiilor să nu vorbească de învățatori decât vorbe bune și frumoase. Aceasta e o lipsă atât de simțită, încât dela ea atârnă nu numai sporul ce-l va face copilul în școală, ci și purtarea bună a aceluia, omenia (caracterul) lui peste toată viața sa.

V'am atins pe scurt, iubitorilor creștini, însemnătatea învățaturii, arătându-vă, ce trebuie să faceți și voi, ca copiii vostri să sporească în învățatură și în frica de D-zeu. Pentru binele vostru și a fiilor vostri vă sfătuiesc dar' trimiteți-vă copiii la școală, dar' fiți cu cea mai mare grijă de creșterea lor în casa voastră, căci numai așa făcând veți avea la bătrânețele voastre bucurie de copiii vostri, numai așa veți face destul datorinței ce o aveți pentru creșterea copiilor vostri, despre a căror creștere Mântuitorul zice: „Creșteți-i întru învățatură și certarea Domnului.“ (Efes. VI. 4.)

Moise Popovici
preot.

Predică,

pentru Duminica a XI-a după Rusalii.

„Eară Iisus a zis învățăceilor săi: Adevăr zic vouă, că cu anevoe va intra bogatul întru împărăția cerurilor.“
(Matei XIX. 23.)

Iubiților creștini!

Un tinăr bogat foarte și fără de nici un viclesug se apropie de Mântuitorul; vine, nu să-l ispitească cum făceau fariseii, ci cu gândul său cel mai curat, cu dorul d'a pută ajunge fericit și în ceealaltă viață; precum întru aceasta nu duce grijă și lipsuri, pentru traiul său, nu știe de necazuri ci se desfătează în toată ziua luminat; așa ar dori și după moarte, să ajungă întru fericirea adevărată, în desfătarea cerească. Deși avea el de toate, mai însă pe lângă toată averea sa, u n a simte că-i lipsește, duce grijă mare de fericirea sa vecinică. Ar cumpăra-o, dar' n'are de unde, ar întreba n'are pe cine. Aci n'ajută banii, fără folos rămâne mărirea; ce are să înceapă? Ce are de-a face ca să dobândească viața de veci?

Cu puțin mai nainte auzind că Mântuitorul făgăduiește împărăția cerurilor „p r u n c i l o r“ (ib. 14.) „a l e r g ê n d“ (Marcu X. 17) și „i n g e n u n c h i n d“ bogatul înaintea lui Iisus l'a întrebat zicând: „Învățătorule, b u n e, ce bine voi face, ca să am viață de veci?“ (ib. 16.) Auziți iubitorilor, cu cât dor întreabă el după viața de veci. Numește pe Iisus „învățător“, îl cheamă „b u n“ numai să-l miște pe dinsul a-i arăta calea, a-l învăța, cum are d'a

trăi și lucra pentru a se fericii și după moarte. Așa ved eu pe acest tinăr bogat ca și pe un călător ră-tăcit în calea sa întrebând pe unul și pe altul: „Omule b n n e! Care e drumul ce duce la țeara mea?“ Și nime nu-l îndreaptă, nime nu-'i arată calea pentru-că toți sunt r e i. Așa-'i răspunde Mântuitorul bogatului din sf. evanghelie de azi: „Ce-mi zici: b u n, nime nu este bun, numai unul D-zeu.“ (ib. 17.) Eată fraților că însuși D-zeu care ne știe pe toți, nu ne poate numi buni, pentru-că bun, în înțelesul adevărat, numai el poate fi. El iubitorilor cel atot b u n, câtă grijă poartă de fericirea noastră! Cât de frumos răspunde tinărului bogat: „Ține poruncile“; poruncile, pe cari și creștinii noștri mai cu drag le calcă: „Să nu ucizi, să nu preacurvești, să nu furi, să nu mărturisești strimb; cinstește pe tatăl tău și pe mama, și să iubești pe de-aproapele tău ca pe tine însuși.“ (ib. 18—19.) Tinărul mărturisind că din tinerețe le-a păzit, cu un dor și mai aprins nu înceată a întreba: „Ce-mi mai lipsește încă?“ (ib. 20.) „Zis-au Iisus lui: De vrei să fi d e s e v i r ș i t, mergi, vinde averea ta, și o dă săracilor și vei avea comoară în cer și vino după mine.“ (ib. 21.) De știa bogatul că astfel de răspuns capătă, nici că mai întreba pe Mântuitorul cu atâta curiositate, ci se ducea la ale sale, fără mâhnire și întristare. Bogatul cel până aci atât de îngrijit pentru viața de veci, dorul după comoara cerească i-s'a frânt, un cuvânt măcar din gură nu mai poate scoate, pentru pricina averii sale; crezu a rămânea mai bine bogat pe pământ, decât sărac aci și fericit în cer.

Așa cugetă mai toți bogații din lumea de azi, pentru-că cu lăcomia după avere se naște deodată și **sgârcenia**, care îi omoară mai pe toți.

Zăcându-mi la inimă fiilor fericirea noastră vremelnică, dar' îndeosebi cea vecinică, mă silesc astăzi a vă învăța că: **Lăcomia după avere urmată și nutrită de sgârcenie, ne încuie ușa împărăției cerești.**“

„Luați aminte!“ (Matei VI. 1.)

* * *

Unul dintre cele șapte capete ale fiarei ce a văzut-o Ioan teologul eșind din apa mării ce seamănă cu p a r d u l, e l a c o m i a; unul dintre cele șapte păcate de frunte ce le numără biserica noastră drept-măritoare. E vechiu acest păcat, e vechiu și urit pentru că numai l a c o m i a a fost pricina păcătuirii strămoașei noastre Eva, moartea ei și a întreg neamului omenesc. Și durere fraților că acest păcat pe cât de vechiu și de urit că ne-a adus moartea, pe atât de mult s'a răspândit și înrădăcinat în întreaga lume. În loc ca ori-ce lucru să se sfirșească odată, lăcomia tot mai tare s'a întins peste fața pământului. Ori în cotro ne întoarcem o întimpinăm, și atât s'a imputernicit încât mai că o putem prinde cu mâna. Fost-a lăcomia și la alte popoare dar' în măsura cum se vede azi nici că a esistat vr'o dată. Totul e lă-

comie, așa că zisa bătrânilor noștri despre „lumea la comă” acum mai bine se nimereste. Lăcomia! Și cu atât e mai urită cu cât acest păcat e mai de multe feluri. Precum în spiniși sunt mai multe feluri de spini așa e și păcatul lăcomiei mai de multe feluri. Diavolul are multe vestimente cu cari se îmbracă pe sine și lațuri multe cu cari prinde pe oameni. Unul dintre cele multe feluri de păcate este: *Lăcomia după avere*, care în chipul cel mai vădit a cuprins pe toți oamenii. De cauți la lume o vezi ca într'un virtej întorcându-se, care dincotro sbuciumându-se cu o lăcomie nespusă de a-și aduna averi, bani, averii. Omul de azi trăește numai pentru avere; grija omoritoare d'a se îmbogăți, pe toți i-a cuprins în brațele sale ce le topește viața, și închide ușa împărăției cerești. „Privegherea averii — zice Sirach — topește trupul” (XXXI. 1.) În nebuna alegere a omului după avere își uita de grija trupului, dar' mai vartos de mântuirea sufletului său. Așa e soiul acesta de păcat, cu cât se îmbogățește omul mai tare cu atât răcește în sine dorul după o altă fericire, după bogăția cerească. Pentru-că deși se ostenește bogatul stringând bani, în odihna sa în loc d'a se întreba pe sine bună-oară cum făcu tinărul bogat din sf. evanghelie de azi: „Ce bine voiu face ca să am viața de veci?” Nici atâta măcar nu încearcă a-și zice șiesi, ci se desfătează luminat. „Ostenitu-s'au bogatul stringând bani și înru odihna sa se satură de desfătărilor sale.” (ib. 3.) Sunt desfătări iubitorilor, însă cu sfirșit de moarte, pentru-că pe cale urită rătăcesc cei-ce vor să se îmbogățească: „Cad în ispite și în curse și în poște multe fără de treabă și vătămătoare, care cufundă pe oameni în perire și perzare”, scrie marele Apostol Pavel lui Timoteiu (I. VI. 9) și tot același Apostol scrie: „Că rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint.” (I. Tim. VI. 10.)

În sine luată iubitorilor, iubirea de averii nu ar fi așa păcat mare, ba nici de cât fraților dacă în măsura îmbogățirii noastre vremelnice am căuta să se deștepte și înavușirea noastră în D-zeu care se lucră prin săvârșirea de milostenii pe seama săracilor, necăjiților și ajutorarea tuturor, pe cari soartea amară i-a bătut să ducă o viață mai grea. Deși voința bogatului poate că ar fi pentru astfel de fapte, îi ese înainte însă afurisita de sgarcenie care și ziua și noaptea îi tot șoptește infricându-l că numai ceva de va da, în aceeași clipită i-se sparge toată averii.

În vestimentul urft al sgarceniei se îmbracă diavolul și îndeamnă pe bogat a se arăta către fratele său, ce-și stă la ușa sa ingenunchind și strigând după mila și ajutorul său, ca și un dușman. El în loc d'ai deschide ușa sa vându-l gol să-l sature, fiind bolnav să-și poarte grijă de însănătoșarea sa, după pilda ce ne-a lăsat-o Cristos ca s'o urmăm cu săracii și de-aproapele nostru; bogatul neîndurat îl alungă în dricul iernii și-și închide ușa, lăsându-l să-și vaere viața, oftând cu suspinuri strigătoare la

cer. „Așa urit este bogatului săracul, ca și trufașului smerenia” scrie Sirach (XIII. 23.)

Și ce scădere simțește bogatul, cu cât i-se micșorează averii sa dacă ar tinde mâna de ajutor când și când săracilor? Nu cere Iisus dela noi, nici legea noastră creștinească nu prescrie ca să ne săracim pe noi, să ne împărțim averile noastre săracilor, ci obligă pe fiecare credincios și ales pe cei cu stare bună să ajutoreze din când în când pe săraci, pe neputincioși, că în chipul acesta lucrând ne înavușim în D-zeu. Făcând milostenii dovedim că ne aducem aminte de D-zeu, că nu ne lipim inima și viața noastră numai de cele lumesti ci mai vartos căutăm și tindem a cumpăra prin jertfirea noastră împărăția cerească. „Adevăr zic vouă: încât nu ați făcut numai dintru acești mai mici, grăește Mântuitorul nici mie nu ați făcut!” (Matei 45.)

Bogatului din evanghelie ce se îmbracă în porfiră și vison — hainele cele mai scumpe — desfătându-se în toată ziua luminat îi erau de ajuns și numai sfărimăturile din masa sa ce i-le-ar fi dat cu inimă bună săracului amărit Lazar; destulă averii erau acelea pentru sufletul său care în urma sgarceniei se tortura în văpaia iadului neavând nici apă măcar; nu picur de apă dorea și nici acela — nu era; ear' Lazar se desfăta la izvoarele raiului.

Sub chipul bogatului din s-ta evanghelie de azi avem de înțeles iubitorilor pe acei bogați cari și-au lipit inima de averile lor așa de tare, încât numai vându-le pe acelea toate și împărțindu-le săracilor și numai urmând lui Iisus mai pot ajunge la fericirea după care înzadar ofta bogatul neîndurat și neprimitor de sfatul lui Iisus.

Și biserica noastră fraților are astfel de bogați cari în întreagă viața lor n'an ajutat pe nime; n'au făcut nici un dar s-tei noastre biserici, n'au jertfit pentru nici un institut de învățământ, cu un cuvânt: au trăit numai pentru sine; sunt morți, neavând parte de împărăția cerească, pentru-că cel-ce i-a dat averii încă va căuta la vremea sa să tragă socoata talanților frumoși de aur, să vadă după aceea, talanții faptelor bune creștinești, să constate rivna și sirguinta sa desvoaltă întâiu întru fericirea sa proprie și ajutorarea de-aproapei lui său necăjit și amărit. Ce răsplată va pute aștepta unul ca acela care banii săi i-a pus „să ruginască sub piatră spre perzare” (Sirach XXIX. 13.) Răsplată amară! Soartea slugii cei leneșe care a îngropat talantul Domnului său în pământ: „Și pe sluga cea netrebnică aruncați-l întru întunerecul cel mai din afară, acolo va fi plângere și scârșnire dinților”, (Matei XXV 30.)

Eată iubit popor. Eată prețul lăcomiei de avere condusă și nutrită de sgarcenia afurisită; în chip de tot plăcut, la vederea noastră, la desfătarea noastră, întru mulțumirea și tigneala cea mai mare ne închide ușa împărăției cerești. Grija mare ce am pus-o la adunarea averii, precum mai înainte de vreme ne-a adus bătrânețele așa de sigur și moartea noastră pe veci.

Avuția privită în sine fiilor e mijlocul cel mai ales prin care putem ajunge la fericirea vecinică, numai omul trebuie să se desbrace de sgarcenie, care copleșește mai pe toți bogații lumii. Singurul mijloc de ferirea acestei „cangrene” — boale — a bogaților are să ne fie fraților conștiința noastră creștinească. Omul ce are conștiință creștinească fie bogat ori-cât de mare, nici când nu va saferi ca această roadă a diavolului pentru dragul celor pământești să-i închidă ochii conștiinței sale creștinești făcându-se robul dictaturei proaste a aceleia. Aceasta recerință a creștinului e neapărat de lipsă fiecărui om, îndeosebi creștinilor, și cel-ce are e semnul cel mai bun că D-nul locuște întru el și diavolul cu apucăturile lui nu mai poate avea nici un amestec și nici o putere. E dureros însă iubiților că această conștiință lipsește mai tuturor și îndeosebi bogaților nostri, cari văzându-se — îmbuibăți de toate — nu mai vreau a-și aduce aminte de o altă fericire; ba mulți nici că mai voesc a ști ceva de numele: Creștin, la cari nici urmă de o conștiință creștinească nici că mai poate fi. Cine dar să-l și înduplece pe unul ca acela la fapte creștinești? Cine să-i ațite acea schintee D-zeească plantată omului deodată cu zemisirea sa? Cine să-l deștepte pe un astfel de om, care a pierdut ori-ce voe, ori-ce ambiție de om și ființă aleasă pe pământ, d'arivni pentru fericirea cerească?

„Acestea iubiților frați le-a văzut Iisus în sinul poporului iudovesc și pentru aceea a și zis învățăcelilor săi: „Adevăr zic vouă că cu anevoe va intra bogatul întru împărăția cerurilor.” Această iustrinare iubiților, ba cădere amară din brațele bisericii noastre, o ved aievea și eu în poporul nostru, și din zi ce merge tot mai tare se resimte din rezultatele nemulțumitoare cu cari se arată creștinii nostri față de mama noastră biserică: „Nu puteți — vă strig cu Ioan gură de aur — a avea pe D-zeu de Tată, dacă biserica n'o avem de mamă.”

Am cetit în istoria poporului grecesc, care deși nu avea așa idee curată despre viața vecinică ca noi creștinii, totuși rîvnea a lăsa după sine un nume de omenie și mărit; doreau cu trup cu suflet să rămână însemnați după moartea lor. Așa cu aproape 500 ani înainte de Cristos marele poet Eliu Euripide scrise: „Măcar să nu am nici aur în curți, nici să cânt cântare mai frumoasă decât Orfeu, numai numele să-mi fie însemnat!” Din aceste puține cuvinte, pentru noi de o însemnătate netăgăduită să măneco toți creștinii, dar îndeosebi bogații nostri a căror conștiință creștinească a adormit mai la toți; și precum acel popor străvechiu ce zăcea încă mult înapoi, în umbra morții, se ambiționase a lăsa după sine un nume însemnat, cu atât mai vartos noi poporul creștin pe cari ne încălzește raza creștinească și deschilinit noi fii parohiei mele, bogații întâiu și apoi ceialalți să ne înălțăm creștinește, deșteptând conștiința

noastră creștinească adormită, pentru acea țeară fericită lucrând prin milostenii și jertfe de tot felul, comoara noastră cerească; nu în lumea aceasta să fim aleși și însemnați ci scriși să ne învrednicim în cartea lunei celeialalte. Nu în avuția priveghiată de sgarcenie ci „puneți comoara ta întru poruncile celui prea înalt — cum însuș ne învață — și mai mult va folosi ție decât aurul;” (Sirach XXIX. 14) pentru că știm cu toții fraților: „Că nu am adus nimic în lumea aceasta; arătat este, că: nici nu vom putea duce ceva.” (I. Tim. XXV. 30.)

* * *

La Tine alergând cădem ingenunchind cu bogatul ce dorea atât de mult viața de veci și Te rugăm prea bunule Doamne „noi poporul Tău și oile pășunii Tale” (Psalm LXXVIII. 13.) alungă din cugetul nostru lăcomia după avuții care prin sgarcenie tot mai mult crește și ne închide calea fericirii noastre; deșteaptă întru noi Doamne cugetul cel curat — conștiința creștinească — de care conduși dorim a fi, lucrând cu toții spre înfrumșetarea s. Tale bisericii, spre ridicarea școalei noastre; deșteaptă! Doamne! Duhul cel adormit a jertferei de bună voie spre cele trebuincioase parohiei noastre și schimbă inima noastră spre milostenii cu cei săraci și lipsiți. Noi vom deschide mâna și casa noastră săracilor; „poruncile Tale sunt gândirea noastră” (Psalm CXVIII. 143.) fie Doamne! fie și ușile locaselor Tale deschise și nouă, fie...! Că Dzeu îndurat și bun și iubitor de oameni ești și Tăie mărirea înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duch, acum și pururea și în veci vecilor. Amin!

Jabar, 30/12 Iulie 1901.

Ioan Nicorescu,
preot gr.-or. rom.

Predică ocațională.

— Despre prorocii cei mincinoși. —

(Urmare și fine.)

Eată deci, felul prorociilor mincinoși cari s'au ivit între oameni. Proroci înțelepți, îndrăsneți și trufași se arată, căci nici într'o seamă nu iau mustrarea sfintei Scripturi care grăește: „Ci măcar și noi, sau inger din cer, de va predica vouă, afară de aceea ce am predicat vouă, anatema să fie.” (Gal. I. 8.) Și earăși: „Nimenea singur nu-și ia lui-și cinstea de a predica, ci cel chemat de D-zeu ca și Aron. (Evr. V. 4.)

Dinpotrivă, ei defaimă, hulesc și clevetesc pe cei-ce au moștenit darul și puterea slujbei dela Mântuitorul Cristos. Pe mai marii bisericii așezați după orînduelile și canoanele apostolești, dinșii nu-i cunosc, căci ei pe ei se cunosc numai a fi mai mari. Deși

și cel mai neînțelegător om poate cuprinde porunca evangheliei, care zice: „Ascultați pe mai marii voștri și vă plecați lor, că aceia priveghează pentru sufletele voastre, ca cei-ce au să deie seamă, că cu bucurie să o facă, ear' nu suspinând“ (Evr. XIII. 17.) ei nu vor să o înțeleagă, ca și aici să se îplinească cuvintele scripturii, cari sună: „Că de acest fel sunt Apostolii cei mincinoși, lucrători, înșelători, închipuindu-se în chipul Apostolilor“ (Cor. XI. 13.) „Și nu este minune, că însuși satana se preface în îngerul luminii“ (id. XI. 14.)

Dar' ei, iubiților creștini, nu numai că nu le iau în seamă aceste, ci îndeamnă și amăgesc și pe alții, ca să-'i atragă în cursele lor, după zisa Apostolului Pavel către Romani (XVI. 18): „Că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Cristos nu slugesc, ci pântecelui său, și prin cuvinte blânde și binecuvântări, înșeală inimile celor fără de răutate.“

Ei defaimă, clevetesc și hulesc biserica, altarul, jertfele și pe slujitorii altarului, zicând, că biserica sunt ei: Numai răutatea poate fi în ei mai mare decât amăgirea lor și învățată trebuie să fie inima lor, dacă nu pot cunoaște luminat, că biserica lui Cristos este de două feluri și adică: biserica cea vie sub care se înțeleg toți creștini, cari cred adevărat învățăturile lui Cristos precum se zice: „Au nu știți, că biserica (cea vie) lui D-zeu sunteți voi și Duhul lui D-zeu locuște întru voi“ (Cor. I. 17) și apoi biserica din afară, adică locul unde se adună creștinii să facă jertfe și rugăciuni, după cum se vede și din Apocalips (III. 15) unde se zice: „Scoală-te și măsoară biserica lui D-zeu și altarul și pe cei-ce se închină într'însa.“

Despre biserica din afară, ca loc de rugăciune a credincioșilor, avem o mulțime de dovezi în sfânta Scriptură, dintre cari voi pomeni la acest loc numai câteva pilde: Apostolul Pavel în epistoala I către Corinteni (XVI. 18) zice: „Inchină-se vouă bisericile Asiei“; ear' către Filipeni zice: „Și știți și voi Filipenilor, că nici o biserică nu s'a împreunat cu mine în cuvântul dării și a primirei, fără numai voi singuri“ (IV. 15.) Despre Apostolii Petru și Ioan se spune în Faptele Apostolilor (III. 1): „Că se suiau în biserică la ceasul rugăciunii,“ ear' în Apocalips cetim: „Ioan, celor 7 biserici din Asia, dar' vouă și pace!“ (I. 4.)

Așadară din S-ta Scriptură încă se vede lămurit, că biserica, ca casă de rugăciune și jertfă își are temelia în S-ta Scriptură. De aceea sfinții Părinți în soborul dela Gangra în canonul 5 au hotărât, că dacă cineva ar învăța, că casa lui D-zeu și adunările ținute în ea ar fi desprețuite, căci în tot locul ne putem ruga, — acela să fie afurisit.

Jertfele ce se sacrifică în biserică sunt pâne și vin și sunt rinduite în canonul 3 Apostolic, dar' se pot aduce la timpul său din pârga fructelor nouă, precum și unt de lemn și tămâie; ear' alte poame pe se vor aduce, canonul 4 Apostolesc rinduește, că

acelea să se împărțească preoților, diaconilor și altor clerici, căci zis este în S-ta Scriptură: „Au nu știți, că cei-ce lucrează la cele sfinte, din biserică mănâncă și cari slujesc altarului, cu altarul se împărțesc.“ (Cor. IV. 11.)

Când sunt deci, iubiților, acestea toate arătate atât de luminat în S-ta Scriptură, ce vom zice atunci despre aceia cari zic, că nu cunosc ce e biserica, ce e altarul și ce sunt jertfele? Vom zice earăși cu S-ta Scriptură (Fapt. Ap. XXVIII. 27): „Cu auzul veți înțelege și căutând veți privi și nu veți vedea“ și: „Toate sunt curate celor curați, ear' celor necurați și necredincioși, nimic nu este curat și s'au spurcat și mintea și cunoștința lor.“ (Tit. I. 15.)

O, dar' o infricoșare trebuie să ne cuprindă iubiților creștini, când vedem că acești noi proroci se apucă cu mâinile lor nelegiuite și de sfintele taine ale biserice!

În trufia și uitarea lor de sine, au mers până acolo, ca să-'și iee putere dela sine a boteza: „De nu se va naște cineva din apă și din Duch nu va pute întra întru împărăția lui D-zeu“, zice Evangelistul Isai (III. 5) Cugetați acum iubiților, poate oare boteza cineva cu Duhul sfânt, dacă n'a primit acest dar dela nimenea? „Un singur domn, o singură credință, un singur botez și tată al tuturor“ se mai poruncește în S-ta Scriptură (Ef. IV. 5. 6.) Cine deci ar cuteza a boteza a doua-oară, însemnează că pe cel botezat îl lapădă de credința D-zeului în care a fost mai înainte botezat. Cel-ce cutează a necinsti lucruri așa de mari și sfinte, acela judecat este prin însuși faptele sale nelegiuite, având sentința S-tei Scripturi (Tit. III. 10, 11.): „De omul eretic te ferește după una și a dova mustrare, știind, că s'au resvrătit și păcătuește, fiind prin sine osândit.“

Acești profeți mincinoși necinstesc și defaimă taina mirului, care este așezată de părinții Apostolici fiind pecetea darului Duhului sfânt prin care: „Dzeu ne întărește pe noi cu voi în Cristos și care ne-a uns pe noi, ne-a pecetluit și ne-a dat arvuna Duhului în inimile noastre“ (II. Cor. I. 21—22) precum și taina S-tului Maslu, care este rinduită de însuși Cristos, că trimitând pe învățăceii săi câte doi: „Ei ungeau cu untul de lemn pe mulți bolnavi și aceștia se însănătoșau“ (Marcu VI. 13) și despre care Apostolul Iacob în soborniceasca sa carte (V. 14) scrie: „De este între voi cineva bolnav, să cheme preoții bisericei și să se roage pentru dînsul ungându-'l pe el cu untul de lemn în numele Domnului.“

Ori poate își vor lua ei și aici putere și îndrăzneală de a se numi „preoții bisericei“?

Eată deci, iubiților creștini, că cel-ce are ochi de văzut și minte de înțeles, ușor pot vedea și înțelege prăpastia în care au alunecat aceste suflete nefericite!

Ostuda lor, iubiților, este și mai mare, lapădându-se de taina sfintei cuminecături. Domnul Iisus Cristos la cina cea de taină, a rinduit-o prin cuvintele

„Luați mâncați, acesta este trupul meu. Beți dintru acesta toți, acesta este sângele meu“ (Mat. XXVI. (26, 28) și Apostolii au așezat această taină și au lăsat să o săvârșească până în ziua de astăzi și următorii lor, cei-ce au primit și moștenit darul săvârșirii tainelor dela Apostoli. De această taină se împărtășese toți creștinii după porunca Mântuitorul Cristos (Ioan VII. 53—54): „Amin, amin zic vouă, de nu veți mânca trupul Fiului omenesc și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi. Cel-ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viața vecilor și eu îl voi învia în ziua cea de apoi.“

Eată, că au căzut și din darul acestei sfinte taine aceste suflete rătăcite de darul Duhului sfânt!

Depărtatu-s'au și s'au instrăinat și de darul iertării și deslegării păcatelor, căci acest dar dat de Mântuitorul Cristos prin cuvintele; „Luați Duh sfânt căroră veți ierta păcatele se vor ierta lor și căroră le veți ținea ținute vor fi“ (Ioan XX. 23) sunt darul slujitorilor bisericeii moștenit dela Apostoli. Cu ce dară își vor pute ei spăla și curăți păcatele atunci când le vine vremea să se mute din lume? Căci păcătos este tot omul, măcar de ar fi numai de azi viața lui; D-zeu însă i-a dat modru să se curățească prin adevărata pocăință, adecă prin mărturisirea și căința de păcate, prin s-ta cuminecătură și în urmă prin iertare sau deslegare. Cel-ce de bunăvoie s'a lăpădat de aceste, acela de bună voe s'a instrăinat de darurile sufletesti date de D-zeu!

Vor fi și între voi, iubitorilor creștini, cari poate ați auzit unele din învățăturile acestor dascăli noi, cari între altele defaimă crucea lui Cristos. Crucea nu o pot suferi, pentru-că după cuvintele Apostolului Pavel (I. Cor. I. 12): „Cuvântul crucii celor peritori, nebunie este, ear' nouă celor ce ne mântuim, puterea lui D-zeu este.“ Crucea, care a frânt puterea împăraților păgâni și i-a făcut creștini. Crucea care mai nainte fusese lemn de ocară, prin stropirea ei cu sângele lui Cristos s'a făcut armă de biruință, contra boalelor, contra ispitirilor și a duhurilor necurate. Precum semnul armatelor împăraților e steagul, pe care cu mândrie îl poartă în timp de pace și războaie, — așa crucea este steagul creștinimului și al bisericeii. Pe acest steag, pe acest semn îl batjocoresc ei.

Impărați puternici, capetele luminate, domni încoronăți, oștirile, armatele, diregătoriile, stăpânirile, toate, toate se pleacă cu cinste și cu umilință înaintea crucii, — numai acești noi proroci, aruncă cu petri asupra ei. Despre aceștia se jeluește amar s-tul Apostol Pavel (Tit. III. 18) zicând: „Că mulți umblă de cari de multe ori am zis vouă, ear' acuma și plângând vă zic, că sunt vrăjmași crucii lui Cristos.“

Aceștia au lăpădat postul, deși dl Cristos în ne-nunțate locuri din S-ta Scriptură învață despre post și ajunate. Chiar el înainte de patima sa postește 40 de zile în pustie; ear' Apostolii prin post și rugăciune, fac și ei minuni și tămăduesc boalele omeni-

lor. Canonul Apostolic 69 rinduește, că cel-ce nu ar țină posturile bisericeii, să fie scos dintre creștini. Lor însă nu le trebuie post, căci ei pentru pantece trăesc și nu pentru ajunare.

Acestora nu le trebuie nici biserică, unde vîd chipurile sfinților, cari au murit pentru Evangelia lui Cristos. Nu, căci pentru dinșii ei singuri sunt cei mai mari sfinți, luând în deșert cuvântul de pocăință.

Miros de tămăie nu le trebuie ca să nu le vatem simțemintele răscolite și mintea lor turburată.

Sunet de clopot nu pot suferi, căci pătrunzătorul glas de aramă prea tare străbate și pătrunde inima lor.

Ei se adună ziua și mai ales noaptea în casele oamenilor, să-și arate știința și dreptatea și fac rugăciuni multe și înalte, ca să vază oamenii, că ei se știu ruga.

* * *

Acuma cuget iubitorilor, că cunoașteți deplin cine sunt prorocii cei mincinoși de acum, și înțelegeți ce sunt învățăturile, cu cari umblă amăgind în lume. Vedeți dară, că înadever timpurile sunt grele și amăgirile lumii multe sunt. Deci, ca omul să nu cadă în cursele amăgirilor ce din toate părțile i-se pun bine trebuie să-și inarmeze inima și sufletul cu arma credinței tari.

Glasul bisericeii, care totdeauna vă spune tare că toată legea și dreptatea se cuprinde în porunca: „Ce ție nu-ți place, altuia nu face!“ , acel glas vă mai spune, să vă feriți de trufie, de mânia, de ură, de pismă, de fățarnicie, de răutate și de săvârșirea tuturor păcatelor, cari rănesc și vatămă sufletul nostru. Depărtându-vă și păzindu-vă ca de foc de amăgitorii cari prin cuvinte blânde și frumos sunătoare, vreau să atragă în curse pe cei lesne crezători.

Voi, iubitorilor, fiți blânzi, smeriți și milostivi. Nu vă lăudați nici odată cu înțelepciunea și știința voastră. Păziți-vă să nu vă rugați precum se roagă acești proroci mincinoși, ci voi vă rugați după porunca S-tei Scripturi, care zice: „Eară tu când te rogi, nu fi ca fățarnicii, că iubesc în adunări și în colțurile ulițelor stând să se roage, ca să se arate oamenilor, adevăr zic vouă, că-și iau plata sa. Ear' tu când te rogi, intră în casa ta, și încuind ușa te roagă Tatălui tău întru ascuns, Tatăl tău cel-ce vede întru ascuns va da ție la arătare. Ear' când vă rugați, nu grăiți multe ca păgânii, că le pare, că întru multă vorbă lor vor fi ascultați.“ (Mat. VI. 5—2.)

În urmă, iubitorilor, vă mai aduc aminte, cuvintele Apostolului Pavel către Timotei (IV. 21—22): „Lucrul cel incredințat ție, păzește-1 depărtându-te de glasurile cele deșerte și spurcate ale științei cei cu nume mincinos. Cu cari unii lăudându-se în credință au rătăcit,“ și: Fiește-care întru ce este chemat, fraților, întru aceea să rămână înaintea lui D-zeu. (Cor. VII. 24.)

Supliment la „BISERICA și ȘCOALA“
Nr. 31. — Anul XXV.

Și acum, iubitorilor mei, după-ce v'am arătat, cari sunt prorocii cei mincinoși și ce datorință aveți a urma față de învățăturile lor, — voi să incheiu vorbele mele cu cuvintele S-tei Scripturi dela înțeleptul Sirah (XV. 16—17): „Vi-s'au pus înainte foc și apă; unde vei voi, îți vei tinde mâna ta. Înaintea omului este vieața și moartea și ceea-ce va alege, i-se va da lui“ și: „Ori-care ar strica una din poruncile cele mai mici și va învăța pe oameni așa, acela mai mic se va chema întru împărăția cerurilor; care însă va face și va învăța, acela mare se va face întru împărăția cerurilor“ (Mat. V. 19) Amin!

Preotul Trăian.

Pentru ce fug copiii de școală?

Să nu credem că copiii dela fire ar uri școala și de aceea ar fugi de ea; nu, ei iubesc societatea semenilor lor, deci, dacă vom ști face din școală o adevărată societate de semeni, nici vorbă nu va fi ca membrii ei (școlarii) să o părăsească. Nici chiar acei copii, cari erau înspăimântați cu școala ca și cu locașul ciumei și a foametei, nici aceia nu vor fugi de ea îndată ce se vor convinge că ea e alt-cum decât și-o inchipiau după falsele descrieri de acasă. Aceasta deprinde nu mai dela învățător. Dacă învățătorul știe bine trata cu școlarii, fie sigur că aceia nu vor fugi de el și de școala lui; de nu știe însă tracta cu ei, apoi vie toți gendarmii și chișbiraiile din lume că băieții tot vor cerca ocaziune a o lua la fugă numai de vor putea. Nu pot deci să nu amintesc pe scurt, ce are învățătorul de a face ca școlarii să nu fugă de școală.

Învățătorul trebuie să fie om vorbitor, ori unde se va întâlni cu copii, fie de școală, fie mai mici ori mai mari decât școlarii, să nu treacă nici odată pe lângă ei să nu vorbească și încă pretinește. Nu e mare lucru a zice: Bună vremea drăguțele! Da al cui ești tu? Ei, ce copilăș frumos! etc. etc. Nu-'i vorbă, se vor da casuri că unul ori altul va tăia-o la fugă primadată, ori dacă nu, nu va vorbi; dar fie sigur, că a doua a treia oară când va mai sta cu el în vorbă, va prinde curagiu și pretinia va fi gata și în timp scurt, învățătorul de va ști tracta cu ei, pe toți îi va atrage în partea sa, pe mari pe mici.

Să întimplă însă casuri că unii nu au frică de școală, și vin la început tare bucuroși, dar apoi o urăsc întru atâta, încât nici să audă de școală. De unde provine aceasta?

Aceasta provine numai din cauza că învățătorul nu știe tracta cu ei; ori că e prea dur cu ei în vorbă, ori că îi pedepsește pentru fie ce nimicuri, ori că propune într'un stil grău, încât copii nu-'l pricep și li groază a fi atenți la un lucru nepriceput, ori că dă lecțiuni prea mari și prea grele încât

copiilor a-le învăța le e peste putință, ear nepreparați se tem a veni la școală. Se mai întâmplă casuri, că învățătorul dela 8 ore până la 11 nu face nici o pauză, ci ține prelegere ne întrerupt. Aceasta e o tiranie pe bieții școlari, pentru că știu foarte bine, că în etatea aceasta copiii au mare lipsă de mișcare — și pentru acest motiv mulți uresc școala. Drept aceea, de voim ca copiii să nu fugă do școală învățătorul este dator:

- 1) Să știe tracta bine și blând cu copiii;
- 2) Să se espună în firea lor, să le conceadă jucării în școală respective între ore;
- 3) Să vorbească cu ei o limbă ușoară, încât se poate în limba și dialectul lor;
- 4) Să nu dea lecțiuni prea grele și prea mari, ear ceea ce le predă, să-le esplice bine, intuitiv!
- 5) Să nu pedepsească copiii pentru ori ce nimicuri.

6) Când observă că unul ori mai mulți copii și perd paciința, să-i lase numaidecât în curte să se joace puțin, ori comandezee numai decât sculare, cânte o cântare și prin aceasta copiii se vor înprospăta încât poate propune până la finea orelor.

Învățătorul cu iubire își umple școala de copii, ear cu brutalitatea și-o golește; fie deci fie-care învățător model de iubire, bunătate, blândetă și atunci bucura-se-va de mulți școlari, la din contră tot cu școala goală va fi.

Astfel purcede și d-ta d-le conferențiar din Tinca, ear nu cu principiul că copiii numai prin pedepsirea părinților îi poate învățătorul aduce la școală — și atunci și d-ta te vei bucura de mulți copii în școală. Prin pedepsirea părinților nici când nu ne vom ajunge scopul, ba din contră prin aceea îi facem pizmași în contra noastră și îi facem să urască și mai mult școala.

Iulian Paguba,
inv. în Miersig-Bihor.

Dela ce atêrnă roada câmpurilor noastre?

Sunt nenumărate cauzele (pricinile), dela cari atêrnă roada câmpurilor noastre. Unele din aceste cauze stau în puterea omului, altele în puterea lui D-zeu.

Intre cele dintâi vom număra următoarele: 1. Ingrășarea pământului. 2. Lucrarea cât mai potrivită a pământului, ținând seamă de legile firești, și întrebuintând cele mai bune unelte. 3. Oameni harnici și pricepuți, cum și animale puternice. 4. Sămânță adeva bună. 5. Ținerea unui rând firesc în cultivarea plantelor unele după altele, ca planta premergătoare să direagă și ea pământul pentru planta ce are să-'i urmeze. 6. Lupta cu pricepere și necurmată în contra dușmanilor neîmpăcați ai plantelor folositoare.

Intre cauzele, cari sunt deadreptul atêrnătoare dela puterea lui D-zeu numărăm: 1. Pământul ban din fire. 2. Aerul. 3. Lumina și căldura soarelui. 4. Ploaea, roua, bruma, zăpada și gerul. 5. Vânturile.

Și acum se aruncăm o privire asupra cauzelor înșirate, încercând să ne dăm pe rând seama despre însemnătatea lor în plugărie.

Nu e îndoială, că roada peste tot este atârătoare, cum am mai zis, dela puterea lui D-zeu și dela isteția și hârnicia omului.

Cel mai bun pământ din fire, dacă nu pune și omul mâna la îngrijirea lui, puțin folos aduce. E drept, că locurile din vatra rîurilor produc și de sine; dar' ce? Iarbă pentru hrana animalelor în parte burueni, tufșuri și arbori. Dar' colinele și dealurile? Deasemenea ierburi, însă mai puțin îmbelșugate, burueni, tufșuri și arbori. Munții deasemenea produc și ei ierburi, burueni, tufșuri și cu deosebire arbori. Sunt de tot puține locurile de pe fața pământului, unde să nu se facă nimic. Numai cât pentru trebuințele neapărate ale omului, cu deosebire pentru hrana lui, pământul, fie cât de bun, el de sine produce foarte puțin și rău.

Grâul, sêcara, orzul, cucuruzul, tot felul de legume, păstăioasele ș. a., numai de sine nu se fac; ei trebuie să întrevină omul, punându-și toate puterile și istețimea. Ear' pomii cari cresc de sine, sêlbatici, ce produc și ei? Aproape toți de-a rîndul produc numai niște corobețe, cari-ți fac gura pungă și-ți înăcrește sufletul. Și așa e cu toate celelalte plante.

În locuri lipsite cu totul de lumina și căldura soarelui înzadar te vei strădui să crești și aduci la coacere plante folositoare; în umbră, la vecinică răcoare, nici chiar iarba nu izbutește. Ear' în părțile de pământ unde iarna nici când nu se sffrșește, plantele n'au mod de-a se desvolta. Dar' și în părțile de pământ, unde e neîntrerupt vară, sunt mari întinderi de pământ, unde nu crește nici plantă; căldura prea mare și neîntreruptă istovește și ea, aproape ca și frigul, vieața plantelor.

Ploaia este neapărat de lipsă. Dar' cine nu știe, că strugurii bătuți de brumă dau vinul cel mai bun, că curechiul de asemenea trebuie bătut de brumă, pentru-ca să se țină mai bine holdele atunci ierneză mai bine, când sunt acoperite neîntrerupt cu zăpadă în timpul iernii. De altă parte ploile mari și îndelungate pricinuesc adesea pagube nespuse semănăturilor, une-ori le nimicesc cu totul. Bruma, ce cade în timpul înfloririi pomilor când dau ville, câte pagube na pricinuesc și ea?

Astfel dară: lumina și căldura soarelui, ploaia, bruma și zăpada, în același timp vântul ș. a., pot ajuta și strica. Dar' nu stau în puterea omului, s. p., se schimbe iarna cu vara și ziua cu noaptea, să abată norii în altă parte ca să nu mai plouă, după-ce a plouat deajuns, nici se facă a se curma seceta care amenință cu pustiire roada câmpurilor, nici să scutească câmpuri, vii și grădini de nimicirea grindinei, nici să facă să înceteze vântul, sau la timp de trebuință să-l pornească din nou. Toate acestea nu stau în puterea omului, și încercările făcute până acum de unii oameni îndrăsneți, ca să schimbe mersul timpului, nu au isbutit și poate nu vor isbuti.

Dar' a isbutit omul în alte privințe, și izbutește mereu, azi cu una, mâne cu alta. Multe taine de odinioară ale firii, azi pentru om nu mai sunt taine.

Roada îmbelșugată a câmpurilor este deci atârătoare în mare parte dela destoinicia plugarului, și tocmai de aceea el are datorința să învețe și să încerce mereu, ținând neîntrerupt înaintea ochilor adevărul, că cine rămâne în economie la obiceiurile și deprinderile vechi și ruginite, va avea să plătească odată prea scump această îndărătnicie.

Dela brazdă.

D I V E R S E.

* **Majestatea Sa Monarchul**, ca în toți anii, așa și de data aceasta, își seroează ziua aniversară la I s c h l, în cerc restrins familiar. — După asta, în 26 August, pleacă la Viena, și câteva zile va petrece în Schönbrunn. În 30 August dimineața pleacă la Gänzerndorf, unde va asista la manevrele cavaleriei, după cari în aceeași zi se reîntoarce la Viena. — În 1 Septemvrie va veni la V e s p r i m, unde va asista la manevrele artileriei și la probele cu nou-șle tunuri. Va petrece acolo până în 7 Septemvrie, apoi se reîntoarce earăși la Viena. După ziua de jale aniversară a morții împărătesei regine Elisabeta, Majestatea Sa va veni, în 12 Septemvrie, la marile manevre, ce se por țin în unghiul dintre Dunăre și Drava, ear' în 18 Septemvrie se reîntoarce la Viena, de unde apoi, pe la finea lui Septemvrie, va veni în Ungaria, având să petreacă mai mult timp în Budapesta și la Gödölö.

Învățătorii gr.-or. rom. din tractul B.-Comlăuș, întruniți în adunare generală s'au constituit în următorul mod: Președinte: P. On. d-n ppresbiter Paul Miulescu; v.-președinte: Petru Băran, inv. Nerău; notar: Atanasie Lipovan, inv. Sânniclăușul-mare; cassar: George Serb, inv. Toracul-mic; bibliotecar: Nicolae Popovici, inv. B.-Comlăuș.

* **Convocare.** În sensul §§-lor 23 și 26 din statutele „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” se convoacă **Adunarea generală ordinară** a Asociațiunii la Sibiu, pe zilele 21 și 22 Septembrie st. n. 1901, pe lângă următorul: Program: Ședința I. Sâmbătă în 21 Septembrie st. n. 1901 la 11 ore înainte de amezai. Ordinea de zi: 1. Deschiderea adunării generale. 2. Constatarea delegaților prezenți. 3. Raport despre activitatea comitetului central în anul 1900. 4. Alegerea comisiunilor: a) pentru examinarea raportului general; b) pentru examinarea rațiocinului pe anul 1900 și a proiectului de budget pe anul 1902; c) pentru studiarea modificărilor propuse la „Regulamentul pentru secțiunile științifice-literare”; d) pentru înscrierea de membri. 5. Propuneri eventuale.

Ședința II. Duminecă în 22 Septembrie st. n. 1901 la 10 ore înainte de amezai. Ordinea de zi: 1. Rapoartele comisiunilor. 2. Alegerea presidentului, vicepresidentului și comitetului central. 3. Fixarea locului pentru proxima adunare generală. 4. Dispozițiuni pentru verificarea proceselor verbale. 5. Inchiderea adunării generale. — Se observă, că eventualele propuneri au să fie prezentate în scris prezidiului Asociațiunii (în Sibiu, Str. Morii Nr 8.),

cu 8 zile înainte de adunarea generală. — Sibiu, din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român,” ținută la 8 August 1901. — *Iosif Sterca Șuluțu*, m. p., *Dr. Ilie Bău*, m. p. secretar I.

Drepturile și datorile învățătorilor români, o carte de neapărată trebuință pentru toți oamenii școlari, conținând toate legile, regulamentele și dispozițiile școlare, de inspectorul școlar din comitatul Torontal, dl *Dr. Mihai Szabó*, va apărea încurând în traducere românească, făcută de dl *Eugen Zaslo*. Opul de o întindere de peste 300 pagini, va costa 5 cor. 40 fil. (plus 40 fil. porto postal) și se poate comanda trimițând direct autorului (*Dr. Szabó Mihály kir. tanfelügyelő Nagy-Becskerek*) costul lui.

Colectanții de prenumerații vor primi după fie-care șase exemplare unul gratuit

Mulțumită publică. Cu încuviințarea Ven. Sinod aparchial s'a făcut colectă pentru edificarea unei noi școli confesionale încăpătoare și igienice, corăspunzătoare cerințelor actuale ale comunei Peșteș.

Până în ziua de azi am primit următoarele binevoitoare contribuiri:

Cu lista Nr. i colect. Rev. d-n Teodor Filip, protp. tractual, dela Prea On. d-ni: *Vasilie Mangra*, vicar episcopese 10 cor.; *N. Zigre*, avocat 5 cor., din Oradea-Mare; *Dr. Nic. Oncu*, 5 cor.; *Sava Raicu* 4 cor.; *N. N. 1* cor., *Dr. Marta* 2 cor.; *Geresim Serb* 2 cor.; *Truța* 2 cor.; *Ioan Beleş* 5 cor.; *N. N. 1* cor.; *Dr. Ispravnic* 2 cor.; toți în Arad; *Mihaiu Veliciu* 5 cor.; *Dr. Ioan Trailescu* 4 cor.; *Dr. George Popovici* 2 cor., toți din Chișineu; *Augustin Boțoc* din Comlăuș 1 cor.; *Dr. Aurel Halie* 2 cor.; *Voicu Hamsea* 2 cor., ambii din Lipova; *Dr. Nestor Oprean* din Sânt-Miclăușul-Mare 5 c.; *G. Ardelean* 1 cor.; *Dr. Traian Putici* 2 cor., ambii din Timișoara; *Vasilie Chirilă* preot 1 cor.; *George Popovici* 1 cor., ambii din Telecuș; *Teodor Ciota* învăț. 1 cor.; *Teodor Tărău* preot în Săcădat 1 cor.; *Mihaiu Iacob* inv. 1 cor.; *Măria Tocai* 60 bani, ambii din Sărând; *Iustin Ianc* inv. în Copăcel 1 c.; *Petru Popa* preot 2 cor.; *Alexandru Filip* jude 40 bani, ambii din Șerghiș; *Mihaiu Capota* 40 bani; *Sava Tauț* 80 bani; ambii din Virciorog; *Zaharie Bulzan* inv. în Măgești 1 cor.; *George Groza* inv. Ortiteag 1 cor.; *Petru Cipou* inv. Lunșoară 1 cor.; *Aron Bulzan* inv. Fechetu 2 cor.; *Ilie Ilea* inv. Bucea 1 cor.; *Ioan Butiri* inv. 1 cor.; *Simion Butiri*, preot 1 cor., ambii din Valea-neagră; *Ioan Onciu*, preot 1 cor.; *Ilie Onciu* 1 cor.; *Vasilie David* 1 cor.; *Alexandru Hubai* 60 bani; *Nicolae Popa* 40 bani; *Gavrilaș Mărie* 40 bani, toți din Bălnaca, *Gavril Iacob*, preot 1 cor.; *Iosif Roesin* 2 cor.; *N. Campian*, inv. 1 cor.; ambii din Husasău; *Florian Popovici* preot 1 cor.; *Ioan Antonescu*, inv. 30 de bani; *Ioan Mangra*, jude 2 cor.; toți din Săbolciu. Suma 111 cor. 90 bani.

Cu lista Nr. 36 colect. Sp. d-n *George Lazar* adv. în Arad, dela P. Stim. d-nă *Hermina Lazar* 5 cor. Suma 5 coroane.

Peșteș (p. u. Élesd, comit. Bihor) la 12 Aug. a. c. In numele comitetului parochial: *Gavril Iacob* președ. comit. parochial, *Mihaiu Iacob*, epitrop; *Ștefan Tulac*, inv. not. com. paroch.

Nr. 4690/1901.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința onoratului public, că înscrierile la școala de fete cu internat din Arad, împreună cu cursuri preparandiale, se vor face în 1—4 Septembrie, ear' prelegerile se vor începe în 5 Septembrie st. n. a. c. Taxa anuală de întreținere

e de 320 cor., de înscriere 4 cor., medicală 10 cor. Elevele externe solvesc 40 cor., ear preparandistele 80 cor. didactru anual.

Pentru instrucțiunea la pian, 3 ore la săptămână se solvesc 10 cor. la lună. Toate solvirile se fac anticipativ.

La înscriere se pretinde: estras de botez și testimoniu de clasa absolvată.

Elevele pe lângă instrucțiunea studiilor prescrise, vor fi introduse și în economia practică a casei.

Fie-care internă are să aducă: 6 cămăși, 6 camisoane, 6 pantaloni, 3 fuste colorate de vară, 3 de iarnă, 6 perechi ciorapi negri, 12 batiste, 6 șervețe, 6 ștergare, 2 perne cu fețe, 1 plapomă cu 2 fețe, 2 cearșafuri (lipidee) de desubt, o cuvertură de pat, 1 saltea (madraț), 1 lavoar, 6 ștergare, 2 pahare, 1 perie de dinți, 1 perie de haine, 1 perie de cap și 2 pepteni, 1 lingură de supă și 1 de cafea, 1 cuțit, 1 furculiță, 1 umbrelă 2 perechi de ghete, 3 haine de casă și 2 de sərbătoare, 6 sorțe colorate.

Deslușiri mai detaiate se pot cere dela direcțiunea școlai, strada Deák Ferencz Nr. 27.

Arad la 19 Iulie (1 August) 1901.

*Consistorul eparchial gr.-or. rom.
din Arad.*

Nr. 2/1901—1902.

Anunț școlar.

Înscrierile pe anul școlar 1901/1902, la institutul teologic-pedagogic gr. or. rom. din Arad se vor efectua în următoarea ordine: Luni, Marți și Mercuri, în 20, 21, și 22 August c. v. (2, 3 și 4 Septembrie c. n.) între orele 8—12 înainte de amezai, se vor ține esamenele de primire și se vor face înscrierile la despărțământul pedagogic, cursul pregătitor preparandial și la școala de aplicațiune din Seminar. Luni și Marți, 20 și 21 August c. v. (2 și 3 Septembrie c. n.) în orele 3—6 după amezai se vor ține esamenele supletoare și de repetițiune cu elevii îndreptățiți prin regulamentul institutului la aceste esamene. Mercuri în 22 August c. v. (4 Septembrie c. n.) a. c. între orele 3—6 după amezai se vor înscrie elevii din despărțământul teologic. ear Joi în 23 August c. v. (5 Sept. c. n.) a. c. se vor începe prelegerile în ambele despărțăminte.

Arad, la 19 Iulie (1 August) 1901.

*Direcțiunea Seminarului
gr. or. rom. din Arad.*

LICITAȚIUNE MINUENDĂ.

Pe baza încuviințării Ven. Consistor diecesan din Arad dtto 27 Iulie Nr. 5417/1900, Comitetul parochial gr.-ort. din Alioș (com. Timis) publică licitațiune minuendă verbală, pentru renovarea S-tei bisericii, conform preliminarului de spese și a condițiunilor schițate în decisiul acestui comitet dtto 20 Iulie (2 August) a. c. cu prețul de exclamare 2872 cor. 72 fil.

Licitațiunea se va ține în 9/22 August 1901 la orele 2 p. m. în localitatea școlii gr.-ort. din loc.

Specificarea de spese și condițiunile lucrului se poate vedea în cancelaria oficiu parochial.

Cel-ce voiește a primi lucrul, va trebui să depună vadiu de 10%.

Cel-ce va primi lucrul va suporta spesele de colaudare și spesele ce s'au făcut cu facerea planului.

Alioș 24 Iulie 1901.

Toma Micșia,

pres. com. par.

Concurs.

Nr. 4710/1901.

Se publică concurs pentru postul de învățător la școala elementară de aplicațiune de lângă preparandia gr.-or. română din Arad.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 600 cor. salar anual fix.

Cu acest post e împreunat și serviciul de prefect al alumneului preparandial, pentru care serviciu va beneficia de cortel liber și vipt pentru persoana sa.

Recurenții au să documenteze: 1) Pregătirile anterioare; 2) Cvalificațiunea învățătorească; 3) Să alătore atestat de serviciu anterior cu declarațiunea relativă la pretensiunea de cvinevenal și să-și adreseze recursul către Consistorul subscris în termen de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs.

Arad, din ședința consistorială ținută la 27 Iulie (9 August.) 1901.

*Consistorul diecesan gr.-or. rom.
din Arad.*

—□—

Pentru întregirea postului vacant de învățător dela școala confesională gr. or. rom. din Teș, tractul Belințului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala.”

Emolumentele împreunate cu acest post învățătoreș sunt: 1) În bani gata 484 cor. 36 fl.; 2) În naturalii 29 meți bucate, jumătate grâu, jumătate cucuruz; 3) Două și jumătate jugere pământ, (șeasă stângeni); 24 metri lemne, din cari e a se încălzi și sala de învățământ; 5) Scripturistică 4 cor.; 6) Conferență învățătorească 12 cor.; 7) Dela înmormântări 40 fl.; 8) Cuartir liber cu două chilii nepodite cu grădină de jumătate juger, pentru legume și sală de învățământ în edificiul școlii.

Dela concurenți se pretind următoarele documente.

1) Estras de botez; 2) Testimoniu despre absolvarea cursurilor pedagogice și de cvalificațiune învățătorească; 3) Atestat despre eventualul serviciu prestat mai înainte și 4) Declarațiune că pe baza eventualului serviciu din altă parohie cu începere de când își formează pretensiuni la cvinevenal.

Reflectanții au să se prezenteze într'o Dumineca ori într'o sârbătoare în S-ta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și în tipic.

Belinț, în 1/14 August 1901.

Comitetul parochial.

În înțelegere cu mine: GERASIM SĚRB, m. p. protopresbiter gr. or. român și insp. școlar.

—□—

Pentru întregirea postului vacant de învățător dela școala confesională gr. or. rom. din Paniova, tractul Belințului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala.”

Emolumentele împreunate cu acest post învățătoreș sunt: 1) În bani gata 360 cor.; 2) Pentru conferențe 15 cor.; 3) Pentru scripturistică 15 cor.; 4) 2¹/₂ jugere pământ arător în preț de 62 cor. 50 fl.; 5) Bucate în natură, parte grâu, parte cucuruz, dela fie-care număr 32 litre, la olalta 4736 litre, în suma 185 cor.; 6) 30 metri lemne de foc, din care are a se încălzi și sala de învățământ; 7) Cuartir liber, constător din 2 chilii, cuină, cămară, grajd cu două despărțăminte, grădină de legume. 8) Dela înmormântari 40 fl.

Reflectanții la acest post au să-și instrueze petiția lor cu următoarele documente:

1) Estras matricular de botez; 2) Testimoniu de cvalificațiune învățătorească; 3) Dacă concurentul a fungat și până acuma, atestat de serviciu neîntrerupt și 4) Declarațiune că de când începând își formează pretensiunea la cvinevenal.

Concurenți apți a conduce un cor. vocal vor fi preferiți.

Reflectanții au să se prezenteze într'o Duminecă ori într'o sârbătoare în S-ta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și în tipic.

Belinț, în 1/14 August 1901.

Comitetul parochial.

În înțelegere cu mine: GERASIM SĚRB, m. p. protopresbiter gr. or. român și insp. școlar.

—□—

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunii învățătorești dela școala inferioară rom gr. or. din Capolnaș protopresbiteratul Lipovei, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala.”

Emolumentele anuale sunt: 1) În bani gata 600 cor.; 2) Pentru conferință 20 cor.; 3) Pentru scripturistică 10 cor.; 4) Pentru lemne (pentru învățător și încălzitul sale, de învățământ) 72 cor.; 5) Cuartir liber cu 2 chilii cuină, grajd, șopron, cociună și grădină de legume 1/4 juger; 6) 2 jug. livadă (fânaș).

Dela recurenți se recere să adneceze la recurs următoarele documente: a) Estras de botez; b) Testimoniu despre absolvarea preparandiei; c) Testimoniu de cvalificațiune; d) Testimoniu de limba maghiară; e) Atestat despre serviciul neîntrerupt prestat eventual mai înainte, ca învățător; f) Declarațiune, că pe baza serviciului prestat în altă comună începând de când își formează pretensiune la cvinevenal?

Alegândul învățător e îndatorat a conduce cântările ceremoniale în strana stângă fără alta remunerațiune.

Recurenții sunt avisați, recursul lor instruit cu documentele aci mai sus amintite, să-le subștearnă până la termenul sus indicat. P. O. Domn protopresb. Voicu Hamsea în Lipova (B-Lippa), precum și a se presenta înainte de alegere, în vre-o Duminecă, ori sârbătoare în S-ta biserică din Capolnaș, pentru a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Capolnaș, în 30 Iulie v. 1901.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: VOICU HAMSEA, m. p. prot.

—□—

Pe baza decisului comitetului parochial din 15/28 Iulie a. c. se publică concurs pentru stațiunea învățătorească din comuna Leucusești, cu care e începiată următoarea dotațiune: 1) În bani gata 600 cor.; 2) Conferințe 20 cor.; 3) Scripturistică 10 cor.; 4) 24 metri lemne a 56 cor.; 5) Cuartir liber și grădină de legume.

Recurenții cari doresc a ocupa această stațiune au a se presenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în S-ta biserică de-acolo spre a-și arăta desteritatea în cant și

tipicul bisericesc până la **19 August (1 Septembrie)** a. c. în care zi va fi și alegerea.

Recursele instruate conform Statutului Organic cu testimoniu preparandial de calificățiune ș. a. cari se recer, sunt a se trimite M. On. domn Adam Rosa, inspector școlar în Leuceșți p. u. Bethlenhâza (comit. Caraș-Severin.)

Conducători de cor vor fi preferiți.

Leuceșți, la 15/28 Iulie a. c.

Cu înțelegerea comitetului parochial: **ADAM ROSA**,
inspector școlar.

—□—

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunii învățătorești din **Curtici**, devenită vacantă prin pensionarea învățătorului **Vasilie Miron**, se escrie concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala” pe lângă următoarele emolumente: a) Salar în bani gata 800 cor.; b) 2 $\frac{1}{2}$ jugere ung. pământ arător; c) 1 $\frac{1}{2}$ vagon lemne, din cari se va încălzi și sala de învățământ; d) Pentru curățirea școlii 32 cor.; e) Pentru conferințe 20 cor.; f) Pentru scripturistică 14 cor.; g) Dela înmormântări (unde va fi poftit) câte 2 cor.; h) cortel cu 3 odăi și cuină, precum și grădina de legume.

Recurenții au să-și trimită recursesle lor ajustate cu documentele prescise de legea și Regulamentul școlar, cu atestat despre serviciul neîntrerupt prestat eventual până acum ca învățător, și cu declarațiunea, că pe baza serviciului din altă parochie, cu începere de când își formează dreptul la cvinevenal? — adresate comitetului parochial la subscrisul protopresbiter în Chișineu până în 18/31 August a. c., ear' pentru a-și arăta desteritatea în cântări și tipic, au să se prezenteze în vre-o Duminecă ori sârbătoare în S-ta biserică din Curtici.

Alesul va avê să îndeplinească serviciul cantoral în S-ta biserică fără altă remunerațiune.

Dintre recurenți vor fi preferiți conducătorii de coruri; ear' alesul va fi recomandat Ven. Consistor spre întărire numai după un an de probă.

Curtici, din ședința comitetului par. ținută la 15/28 Iulie a. c.

Procopie Givulescu, m. p. *Florian Popovici*, m. p.
președinte notar.

În conțelegere cu mine: **Dr. IOAN TRĂILESCU**, protopresbiter, inspector școlar.

□—

Se escrie concurs pentru stațiunile învățătorești din comunele următoare toate, din tractul Peșteșului:

- 1) Cetea, cu termen de alegere pe 19 August (1 Septembrie) a. c.
- 2) Valea-Mare, cu termen de alegere pe 19 August (1 Septembrie) a. c.
- 3) Boten, cu termen de alegere pe 21 August (3 Septembrie) a. c.
- 4) Balaie, cu termen de alegere pe 21 August (3 Septembrie) a. c.
- 5) Picleu, cu termen de alegere pe 24 August (6 Septembrie) a. c.
- 6) Tilecus, cu termen de alegere pe 26 August (8 Septembrie) a. c.
- 7) Chigic, cu termen de alegere pe 27 August (9 Septembrie) a. c.
- 8) Copăcel, cu termen de alegere pe 28 August (10 Septembrie) a. c.
- 9) Magiești, cu termen de alegere pe 31 August (13 Septembrie) a. c.
- 10) Zoran, cu termen de alegere pe 2/15 Septembrie a. c.

11) Ponoră, cu termen de alegere pe 3/16 Septembrie a. c.

12) Dămăș, cu termen de alegere pe 5/18 Septembrie a. c.

13) Balnața, cu termen de alegere pe 7/20 Septembrie a. c.

Emolumentele pentru fiște-care stațiune amintită mai sus este de 600 cor. și grădina cuviincioasă precum și stolele cantorale.

Doritorii de-a ocupa vre-o stațiune din cele enarate, sunt poftiți a-și trimite recursesle provăzute cu toate documentele recerute (și a-se declara că pe baza serviciului neîntrerupt ca învățătorii de când își formează pretensiunea la cvinevenal) adresate comitetului parochial subscrisului până la termenul de alegere, și a se presenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare, la biserică ce va competi spre a-și arăta desteritatea în cântare, și tipic.

Comitetele parochiale.

În conțelegere cu mine: **TEODOR FILIP**, m. p. protopresbiter și inspector școlar.

—□—

În conformitate cu înalta ordinațiune consistorială Nr. 3361/901; pentru îndeplinirea postului de învățător la școala confesională rom. gr.-or. din **Labășinț**, protopresbiteratul Lipovei se escrie concurs cu termen de **30 de zile**, dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala.”

Emolumentele anuale împreunnte cu acest post sunt:

- 1) Salar în bani gata 590 cor.;
- 2) 4 jug. de livadă, ce aduc un venit anual de 60 cor.;
- 3) Grădini de $\frac{1}{2}$ jug. și $\frac{1}{2}$ jug. tachi; 4) 32 metri de lemne, din care are a se încălzi și sala de învățământ, — în preț de 64 cor.;
- 5) Cortel liber cu 2 chilii și cuină;
- 6) Pentru conferință 10 cor.;
- 7) Pentru scripturistică 6 cor.

Reflectanții la acest post sunt avisați, ca recursesle lor ajustate cu documentele de evalificațiune prescise prin lege și cu declarațiune că pe baza eventualului serviciu prestat în alta comună, decând începând își formează pretensiune la cvinevenal? — și adresate comitetului parochial concernent, să le subștearnă pâră la termenul mai sus indicat P. T. Dlui Voicu Hamsea, protopop în Lipova (B.-Lippa), precum și să se prezenteze în vre-o Duminecă ori sârbătoare în S-ta biserică din Labășinț, spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Labășinț, 15/28 Iulie 1901.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: **VOICU HAMSEA**, m. p. protopop și inspect. de școale.

—□—

În conformitate cu înalta ordinațiune Consistorială Nr. 4426/901, pentru îndeplinirea postului de învățător la școala confesională rom. gr.-or. din **Spatța**, protopresbiteratul Lipovei, se publică concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala.”

Emolumentele anuale împreunate cu acest post sunt:

- 1) Bani gata 240 cor.;
- 2) 20 meți de cucuruz în boambe în natură, în preț de 80 cor.;
- 3) 10 meți de grâu în natură, în preț de 60 cor.;
- 4) 20 metri de lemne, în natură în preț de 60 cor.;
- 5) 4 jug. pământ arător și fânaș, ce dau un venit anual de 60 cor.;
- 6) Ajutor, eventual dela Ven. Consistor ori dela stat 100 cor.;
- 7) Pentru conferință 8 cor.;
- 8) Pentru scripturistică 6 cor.;
- 9) 12 Metri lemne în natură pentru încălzirea salei de învățământ;
- 10) Cortel liber în edificiul școlii.

Recurenții la acest post sunt avisați ca recursesle lor adresate com. parochial concernent, ajustate cu documentele de evalificațiune prescise prin lege și cu declarațiune, că pe baza eventualului serviciu prestat în altă

comună, de când începând își formează pretensiunea la cvinevenal? să le substearnă până la terminul sus indicat P. T. dlui Voicu Hamsea protopop în Lipova (Lippa) precum și să se prezinte în vre-o Duminecă ori sârbătoare în S ta biserică din Spatta, spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Spatta, 23 Iulie (4 Aug.) a. c.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: VOICU HAMSEA, m. p. protop.

—□—

Conform concludului Ven. Consistor aradan dtto 6/19 Iulie a. c. Nr. 3778/1901 veteranul și neputinciosul preot Luca Popescu s'a absolvat dela funcțiunii decretându-se trecerea lui în starea de odihnă cu beneficiu anual de 400 cor., care sumă va avé să o capete anume: dela alegându-l preot din dotațiunea parochiei 200 cor. și 200 cor. din fondul preoțesc pe basa §-ului 14 din statutele fondului; și cu expunerea celor de sus parochia Groș s'a decretat de vacantă, pe baza cărei decretări comitetul parochial subsemnat publică concurs pentru parochia est mod devenită vacantă din Groș, — protopresbiteratul M.-Radnei, cu termin de alegere de 30 de zile dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala.“

Dotația parochiei e de a III-a clasă și e următoarea: 1) Casă parochială nouă; 2) una sesiune pământ parochial, parte arător, parte fânat, cu venit de arendă anuală de 300 cor.; 3) În birul preoțesc dela fiecare număr de casă câte una cor., de tot 150 cor.; 4) Stolele usuuate; 5) Intregirea dotației preoțești dela stat, stabilindă pe baza art. de lege XIV din 1898.

Parochia e clasificată de clasa a treia; și recurenții vor avé să producă calificațiune de clasa a treia cel puțin, având recursele ajustate cu documentele prescise și adresate comitetului parochial din Groș, a le înainta părintelui protopop în M.-Radna, până la terminul prescis.

Recurenții vor avé a se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în S-ta biserică din Groș, spre a-și arăta desteritatea în cuvântări și în cele rituale biseriesești.

Groș, din ședința comitetului parochial, ținută în 20 Iulie (2 August) a. c.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: VASILIE BELEȘ, m. p. protop.

—□—

Cu termin de 30 de zile dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala“ se publică concurs pentru îndeplinirea definitivă a parochiilor:

1) Govoșdia, a cărei venite sunt: a) Usufructul pământului parochial, constător din 12 jug. cat.; b) Birul dela 49 case câte una măsură cucuruz sfărîmat, ear' dela jeleri câte 1/4 măsură de cucuruz sfărîmat; c) Stolele îndatinate; d) Grădina parochială și e) întregirea din vistieria statului (congrua), până la 600 cor., cu suma anuală de 432 cor., în care sunt cuprinse 100 cor., ca relut pentru cvartirul fitorului preot

Toate venitele dau suma recerută pentru parochii de clasa a III-a.

2) Voivodeni: Venitele acestei parochii sunt: a) Usufructul 1/2 sesii de pământ arător; b) birul de una măsură cucuruz sfărîmat dela 57 case; c) Stolele îndatinate; d) Casa parochială cu grădină, care este sădită în parte cu vie și e) congrua stabilită pentru preot fără 8 cl. gimn. în suma de 367 cor. 50 fil.—567 cor. 56 fil.

Venitele dau suma recerută la par. de cl. treia. Se observă că alesul, va avé a restitui epitropului parochial suma de 80 cor., cu care a răscumpărat comitetul parochial, via sădită în grădină, de către fostul preot.

Recurenții sunt avisați a-și trimite recursele adresate comit. par. concernent și ajustate conform prescri-

selor Regulamentului pentru parochii; pe calea P. On. oficiu protopresbiteral din Buteni (N.-Butyin) și a se prezenta în S-ta biserică în care-va Duminecă sau sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și în oratorie.

Comitetele parochiale.

În conțelegere cu: IOAN GEORGIA, m. p. ppresbiter

—□—

În urma retragerii în pensiune a învățătorului Florian Hanu, devenind vacantă stațiunea învățătoarească dela școala rom. gr.-or din Roșia cu filia Oberșia, se escrie concurs pentru îndeplinirea acestei stațiuni învățătorești, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în foaia officioasă „Biserica și Școala“.

Emolumentelo anuale pentru aceasta stațiune sunt următoarele: 1) În bani gata 600 cor.; 2) 20 metri lemne à 4 cor., 80 cor.; 3) 10 Hl. grâu à 12 cor. 120 cor.; 4) 10 Hl. cucuruz à 8 cor., 80 cor.; 5) Pentru conferința învățătoarească 24 cor.; 6) Pentru familiașul școlar 40 cor.; 7) Dela înmormântări unde va fi poftit stolele usuuate.

Pentru încălzirea salei de învățământ comuna dă învățătorului încă 12 metri de lemne.

Cel ales are să conducă cântările în biserică fără altă remunerațiune; și acei cari posed cunoștința notelor și sunt capabili de-a înființa cor, vor fi preferați.

Dela recurenții se recere, ca recursele instruite conform presciselor Statutului organic și a Regulamentului de învățământ, precum și cu declarație de când își formează pretensiunea la cvinevenal adresate comitetului parochial din Roșia, să le trimită Prea On. domn Vasilie Beleş, protopresbiter și inspector școlar în M. Radna, — având până la alegere a se prezenta în S-ta biserică în vre-o Duminecă ori sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântări și tipic.

Roșia, la 22 Iulie (4 August) a. c.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: VASILIE BELEȘ, m. p. protopop și inspector școlar.

—□—

Se publică concurs, pentru îndeplinirea definitivă a parochiei vacante Selegeni, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala.“

Venitele sunt: 1) usufructul unei jumătăți de sesie de pământ; 2) birul de câte-o măsură de cucuruz sfărîmat dela 88 case; stolele îndatinate și grădina parochială, cari toate la oaltă, împreună cu întregirea dotației (congrua) din vistieria statului stabilită în suma de 933 cor., 04 fil. (1333 cor. 04 fil.) pentru preot cu 8 cl. gimn. dau venitul anual recerut la parochiile de cl. III.

De locuință până la edificarea casei parochiale se va îngriji parochia.

Recurenții sunt avisați a-și trimite recursele lor ajustate conform presciselor regulamentare, pe calea Prea On. oficiu protopresbiteral din Buteni (N.-Buttyin) și a se prezenta în S-ta biserică, în care-va Duminecă ori sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și în oratorie.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: IOAN GEORGIA, m. p. ppresb.

—□—

1) Pentru stațiunea învățătoarească din comuna S. Petreasă se publică concurs pe ziua de alegere 25 Aug. (7 Sept.) pe lângă următorul salar: 1) În bani gata 170 cor.; 2) Patru stg. de lemne 80 cor.; 3) 8 cubule bucate 81 cor. 12 fil.; 4) Pământul cantoral 120 cor.; 5) Stolele din cantorat 150 cor., de tot: 601 cor. 12 fil.

2. Pentru stațiunea învățătoarească din S. Lazuri se publică concurs cu termin de alegere tot pe 25

Aug. (7 Sep.) — Pe lângă următorul salariu: 400 cor. bani gata, 6 stg. lemne 56 cor., toată casa un fuior 50 cor. de tot: 606 cor.

3. Pentru stațiunea învățătorească din **Spinușiu** cu filia **Pomere** se publică concurs cu termen de alegere pe ziua de **29 August (11 Sept.)** — Pe lângă următorul salariu: a) bani gata 200 cor.; c) 6 stg. lemne 120 cor.; din grădină un venit de 40 cor.; d) dela toată casa una porție de fân și una de paie în preț de 60 cor.; e) din cantorat 40 cor., de tot 316 cor.

4. Pentru stațiunea învățătorească din comuna **Rotarești** cu filia **Oiești**, se publică concurs cu termen de alegere pe ziua de **29 Aug. (11 Sept.)** — Pe lângă următorul salariu: a) în bani gata 120 cor.; b) Grâu 5 cubule 60 cor.; c) Cucuruz 5 cubule 50 cor.; d) fasole 2 vici 8 cor.; e) 6 orgii de lemne, 96 cor. și venitele cantorale.

Doritorii de-a ocupa vre-una din aceste stațiuni sunt avisați a-și trimite petițiile la adresa comitetelor parohiale, subscrisului protopresbiter până în preseara zilei de alegere și totodată până la ziua alegerii a se prezenta la biserică în comuna în care ar dori să fie ales pentru a-și arăta dexteritatea în cele bisericesti.

Robogani 23 Iulie (5 August) 1901.

Comitetele parohiale.

In conțelegere cu mine: **ELIA MOGA**, m. p. ppresbiterul Beiușului.

—□—

Se publică concurs pentru stațiunile învățătorești din comunele următoare în tractul **Vaşcoului**, cu termen de **30 de zile** dela prima publicare:

- 1) C â m p-Colești, cu salariu de 600 cor.
- 2) Călugări, cu 600 cor.
- 3) Carpenet cu 600 cor.
- 4) Dumbrăvani-Broaște, cu 600 cor.
- 5) P.-Zavoeni-Steiu, cu 600 cor., și eventualul ajutor dela stat.
- 6) Gurani-Cociuba, cu 600 cor.
- 7) Lunca-Hotar, cu 600 cor.
- 8) Rieni-Sudrigiu cu 600 cor., computate toate emolumentele.
- 9) Verarul-de-sus și de jos, cu 600 cor.
- 10) Bunsești: 168 cor. în bani, 8 cubule bucate, 8 stg. de lemne, 2 vici de fasole, câte-un fuior dela fiecare casă, stolele cantorale, și eventual ajutor dela stat.
- 11) Brădet, 520 cor. cu toate emolumentele computate, și eventual ajutor dela stat.

Beiuș, 23 Iulie 1901.

Comitetele parohiale.

In conțelegere cu mine: **VASILIE PAP**, prot. Vașcoului.

—□—

Se publică concurs pentru stațiunea învățătorească gr. rom. din **Hodiș**, protopresbiteratul Buteni, cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala.”

Emolumentele sunt: 1) Salariu învățătorească 600 cor.; 2) Scripturistica 10 cor.; 3) Conferințe 20 cor.; 4) Cortel liber și grădină de legume 5) lemne de încălzit pentru învățători și școală 20 metri; 6) la înmormântări 40 fl. cu liturgie 80 fl.

Recurenții se vor prezenta în S-ta biserică din loc, pentru a-și arăta dexteritatea în cant și tipic, pe timpul publicat și pentru a se arăta poporului.

Recursele dimpreună cu declarațiune, că pe baza serviciului prestat mai înainte în altă comună începând de când își formează pretensiunile la cvinevenal? se vor sub-

șterne M. On. domn Axente Chirilă, în Șilindia (comit. Arad) poșta Silingia.

Hodiș, la 15/28 Iulie 1901.

Popovici Aron,
notar ad-hoc

Ioan Popovici,
preș. com. par.

In conțelegere cu mine: **AXENTE CHIRILĂ**, insp. școl.

—□—

Pentru întregirea postului vacant de învățător dela școala confesională gr.-or. rom. din **Ficătăr** tractul Belințului, se publică concurs cu termen de **30 de zile**, dela prima publicare în „Biserica și Școala.”

Emolumentele împreunate cu acest post învățătorească sunt: 1) în bani gata 388 cor.; 2) Pentru conferințe 10 cor.; 4) Pentru scripturistica 10 cor.; 4) 2 jug. de pământ arător 60 cor.; 5) 32 metri lemne de foc, din cari este a se încălzi și sala de învățământ.

6) Cvartir liber cu grădină de un juger; 7) 12 meți de grâu și 12 meți cucuruz.

Reflectanții la acest post au să-și instrueze petițiile lor cu următoarele documente:

1) Estras matricular de botez; 2) Testimoniu de evalueare învățătorească; 3) Dacă concurentul a fungat și până acuma, atestat de serviciu neîntrerupt și 4) Declarație că de când începând își formează pretensiunea la cvinevenal.

Concurenți apți a conduce un cor vocal vor fi preferiți.

Reflectanții au să se prezenteze într-o Duminică ori într-o sârbătoare în S-ta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și în tipic.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu mine: **GERASIM SERB**, protopresbiter ort. rom. și insp. școlar.

—□—

Pentru stațiunea învățătorească din comuna **Varoșeni**, cu filia **Copaceni**, se publică concurs cu termen de alegere pe ziua de **2/15 Septembrie**, pe lângă salariul următor: Din Varoșeni, bani gata 120 cor.; 12 cubule bucate, 2 vici fasole 24 metri lemne, venitele din cantorat, locuință și grădină de legume.

Din **Copaceni** bani gata 60 cor.; șase cubule de bucate, 2 vici de fasole. La cantorat nu e deobligat în Copaceni.

Doritorii de-a ocupa acest post, sunt invitați a-și trimite petițiile la adresa comitetului parohial din Varoșeni, subscrisului protopresbiter în Robogani până la 1/14 Sept. și până la ziua alegerii, a se prezenta la biserică din Varoșeni.

Dat în ședința comitetului parohial din Varoșeni, ținută la 15/28 Iulie a. c.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu mine: **ELIA MOGA**, protop. ins. școl.

—□—

Pentru întregirea definitivă a postului vacant de învățător dela școala confesională gr.-or. rom. din **Secaș**, tractul Belințului, se publică concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala.”

Emolumentele împreunate cu acest post învățătorească sunt: 1) în bani gata 600 cor.; 2) Pentru lemne, din care este a se încălzi și sala de învățământ 106 cor.; 3) Adusul lemnelor 34 cor.; 4) Pentru scripturistica 10 cor.; 5) Pentru conferință 20 cor.; 6) Dela fiecare înmormântare câte 40 fleri, de 770 cor.; 7) Două jug. de pământ, care de prezent, fiind tot tufși și gaiu, nu se poate folosi; 8) Locuință liberă cu o chilie și cuină și grădină de legume în mărime de 400 stg. □

Reflectanții la acest post au să-și instrueze petiția lor cu următoarele documente: 1) Estras matricular de botez; 2) Testimoniu de calificare învățătoarească; 3) Dacă concurentul a funcționat și până acuma, atestat de serviciu neîntrerupt și 4) Declarație că de când începând își formează pretenșiunea la cvinevenal.

Concurenții apți a conduce un cor vocal, vor fi preferiți.

Reflectanții au să se prezenteze într-o Duminică ori într-o sârbătoare în S-ta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cant și tipic.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: GERASIM SERB, protopresbiter gr.-or. rom. și insp. școlar.

—□—

Pentru îndeplinirea stațiunii învățătoarești din comuna **Chișlaca**, inspectoratul Beliiului se publica concurs cu termen de alegere în **6/19 August a. c.** Emolumentele împreună cu acest post sunt: 1) în bani 306 cor.; 2) pământ arător de 8 cubule sâmănătură, 110 cor.; 3) bucate 13¹, cubule 10 cor. 135 cor.; 4) 6 orgii lemne pentru școală și încăperile învățătorului 60 cor.; 5) stolele cantorală usitate 48 cor.; cari emolumente toate la oaltă fac 659 cor. la an. Locuință cu grădină de legume.

Recurenții sunt poftiți până în ziua alegerii în cutare Duminică ori sârbătoare a se prezenta la sf. biserică de acolo spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântări, ear recursele instruite cu documentele recerute și adresate comitetului parochial până în ziua alegerii au a le înainta la subscrisul protopop în Giriș (F-Györös) p. u. Tenke.

Comitetul parochial,

În conțelegere cu mine: PETRU SERBU, m. p. protop. insp. școl.

—□—

Pentru întregirea postului învățătoarească din comuna **Craiova**, cercul inspectorat al Beliiului se escrie concurs cu termenul de alegere în **6/19 August a. c.** Dotațiunea anuală împreună cu acest post este: a) în bani gata 356 cor.; b) dela episcopul latin 54 cor.; c) 10 cubule cucurez a 8 cor. 80 cor.; d) 6 stâng. de lemne ein cari este a se încălzi și sala de învățământ 60 cor.; d) Pământ arător de 4 cubule 60 cor.; f) stolele cantorală îndatinat dela mort mare 80, dela mort mic 40 bani, 25 cor.; toate venitele dau suma de 635 cor.; Locuința cu supraedificatele economice și grădina de legume.

Reflectanții la acest post învățătoarească până în ziua alegerii au a-și înainta suplicele adresate comitetului parochial la subscrisul în Giriș (F-Györös) u. p. Tenke, având totodată a se prezenta în cutare-va Duminică sau sârbătoare la sf. biserică din Craiova spre a-și arăta iscusința în tipic și în cântări.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: PETRU SERBU, m. p. protop. insp. școlar.

—□—

Pentru stațiunea învățătoarească din comuna **Curățele** cu filiala **Pocioveliste** se escrie concurs cu termen de alegere pe **15/28 August**.

Dotațiunea constă din următoarele: a) în bani gata dela ambele comune 232 cor.; b) Pământ de 8 cub. venit sigur 80 cor.; c) Două măsurii de fasole 5 cor.; d) 26 metri de lemne 104 cor.; e) 200 porțiuni de fân 80 cor.; f) 200 fuioare 40 cor.; g) Grădină cu un venit de 20 cor.; h) Venitele cantorală 40 cor.; i) și cvartir liber cu două chilii și cămară.

Alesul învățător dacă va fi în stare a manipula și îngrijii școala de pomărit din întreg hotarul care se află la un loc în Curățele, va fi denumit director manipulant pe lângă o remunerațiune de 60 cor., de tot 661 cor.; totodată se notifică, că alesul învățător numai în comuna **Cornățele** are a îndeplinî cantoratul.

Recurenții să-și înainteze petițiunile la adresa comitetului parochial, subscrisului protopresbiter până la **14/27 August** în **Robogăny**, și până la ziua alegerii să se prezenteze în cutare Duminică la **S-ta biserică din Curățele**.

Dat în Curățele-Pocioreliște la **14/20 Iulie 1901**.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: ELIA MOGA, m. p. protopresbiterul **Boroșineului**.

—□—

Pentru îndeplinirea stațiunii învățătoarești dela clasele superioare din **Chisindia**, devenită vacantă prin pensionarea fostului învățător **Filimon Ardelean**, se publică concurs, cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt: în bani 520 cor.; 9 jug. pământ extravilan, prețuit în 80 cor.; 10 stg. de lemne, 10 cor. — 160 cor., din cari se va încălzi și sala de învățământ; venite cantorală sperative 50 cor.; scripturistica 12 cor.; pentru conferință 20 cor.; cvartir și grădină.

Dintre recurenți vor fi preferiți aceia cari vor dovedi că au dexteritatea de-a instrui și conduce corul.

Recurenții, recursele ajustate conform legii, apoi cu atestate despre eventualul serviciu neîntrerupt și cu o „Declarațiune“ că pe baza serviciului prestat în altă comună, de când își formează dreptul la cvinevenal? adresate comitetului parochial, — să le înainteze **P. On.** oficiu protopresbiteral din **Buteni (N. Butyin)**, și să se prezenteze în S-ta biserică, în oare-care Duminică ori sârbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic.

Chisindia, la **15/28 Iulie 1091**.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: IOAN GEORGIA, m. p. protopresbiter și inspector cercual de școale.

—□—

Pentru îndeplinirea stațiunii învățătoarești din comuna **Cladova**, (comit. Caraș-Severin) cu aceasta se escrie concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare.

Emolumentele sunt: a) în bani gata 690 cor.; b) Lemne pentru școală și învățător 48 cor.; c) Scripturistica 10 cor.; d) Conferințe 10 cor.; e) Cvartir liber cu grădină de legume; f) Dela înmormântări unde va fi poftit 80 fil.; g) Două jugere pământ 40 cor.

Comuna bisericăscă nu se deobligă a da cvinevenalul învățătorului pentru serviciul prestat anterior în altă comună; alegându-l învățător va ave să poarte și cantoratul în biserică fără alta remunerațiune. Dela recurenți se recere să producă testimoniu de calificare, și a se prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare în biserică din loc pentru a-și arăta dexteritatea în cant și tipic.

Eară recursele ajustate cu documente necesare și adresate comitetului parochial a le subșterne **M. On. domn** inspector școlar în **Leucusșesti p. u. Bethlenhaza**.

Dat în ședința comitetului parochial din **Cladova** la **20 Iunie a. c.**

Cu înțelegerea comitetului parochial: **ADAM ROSA**, inspector școlar.

—□—